KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 331 endelig udg.
Bruxelles, den 22.07.1994

94/ 0186(CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om EF's tiltrædelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Konsolideringen i den nye internationale havret af begrebet eksklusive økonomiske zoner eller fiskeriområder på indtil 200 sømil fra kysten har i realiteten ført til en betydelig flytning af den eksisterende højsøflåde til havområder, der henhører under ordningen for det åbne hav. I disse områder er der ifølge De Forenede Nationers havretskonvention (i det følgende benævnt "1982-konventionen") traditionelt fri ret til at drive fiskeri, samtidig med at der er en pligt til at træffe de bevarelsesforanstaltninger, der måtte være nødvendige, eller til at samarbejde herom (jf. artikel 117 og 118 i nævnte konvention).

   Derfor har de fleste lande med interesser i højsøfiskeri samt Fællesskabet, dels autonomt over for deres egne fiskerfartøjer, dels inden for rammerne af bi- eller multilaterale aftaler, vedtaget bevarelsesforanstaltninger, der skal sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende ressourcer i det åbne hav. Fællesskabet har bl.a. tilsluttet sig flere regionale fiskerikonventioner og -organisationer, der er blevet oprettet for inden for en passende international ramme at sikre bevarelsen og forvaltningen af de pågældende fiskeressourcer.

   Indførelsen af de tilsvarende bevarelsesforanstaltninger har imidlertid givet anledning til en reaktion gående ud på, at et stigende antal fiskerfartøjer er blevet overført til skibsregistrene i visse lande, der ikke er kontraherende parter i eksisterende regionale fiskeriorganisationer, og som ikke træffer de nødvendige bevarelsesforanstaltninger eller ikke samarbejder herom.

   Disse fortsat hyppigere omregistreringer af fiskerfartøjer under bekvemmelighedsflag sker ofte for at undgå at skulle overholde gældende bevarelsesforanstaltninger, hvilket i betydelig grad underminerer den bevarelsesindsats, der udføres i henhold til 1982-konventionens relevante bestemmelser.

2. Cancún-erklæringen, der blev vedtaget af den internationale konference om ansvarligt fiskeri i Cancún i maj 1992, og programmet "Agenda 21", som blev vedtaget på De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling (UNCED) i Rio de Janeiro i juni 1992, anmoder staterne om at træffe foranstaltninger, der er forenelige med folkeretten, for at hindre udflagning, der alene tager sigte på at undgå at skulle overholde bevarelsesforanstaltninger for højsøfiskeriet.

3. FAO har på grundlag af Cancún-erklæringen fået til opgave at udarbejde en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri. Det blev under de første drøftelser om indholdet af den påtænkte kodeks erkendt, at det er nødvendigt ligeledes at gennemføre effektive foranstaltninger til hindring af den såkaldte udflagningspraksis. Det blev i den forbindelse endelig besluttet, at der hurtigt skulle gennemføres en international aftale, der som første del af den påtænkte kodeks tager sigte på at hindre ovennævnte praksis.

[redacted]

4. FAO afholdt i februar 1993 et ekspertmøde, hvis drøftelser er blevet fortsat, og de tekster, der har været et resultat heraf, har ved tre lejligheder været opført på dagsordenen for FAO's officielle samlinger.

Hovedproblemet bestod i, at ifølge international traktatret kan internationale aftaler på ingen måde påføre tredjeparter forpligtelser. Der bør derfor udarbejdes en international aftale, som gør det muligt for de stater, der ikke tiltræder internationale konventioner om højsøfiskeri, at pålægge fiskerfartøjer, der fører deres flag, en pligt til ikke at underkaste sig fiskerimyndigheder med det resultat, at internationale bevarelsesforanstaltninger ikke bliver effektive.

Forhandlingerne om indholdet af en sådan international aftale var ofte præget af divergerende holdninger. En holdning gik ud på at præcisere flagstatens ansvar for at råde bod på aktiviteter, der udøves af "ikke-kontraherende parter", som ikke samarbejder om bevarelsen af de levende ressourcer i det åbne hav, medens en anden holdning gik ud på, at havnestaterne skulle have en mere fremtrædende rolle frem for at øge flagstaternes ansvar; en tredje holdning tog udgangspunkt i en for streng fortolkning af artikel 117 i 1982-konventionen, hvorefter "alle stater har pligt til selv eller i samarbejde med andre stater over for deres respektive statsborgere at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer", og slog til lyd for, at staterne i første omgang inden for rammerne af egen jurisdiktion skulle pålægge egne statsborgere specifikke forpligtelser, uanset i hvilken stat skibet er indregistreret; endelig var der en holdning, der gik ud på at ændre betingelserne for fiskerfartøjernes indregistrering og flagføring, bl.a. ved at foretage visse præciseringer af begrebet en "ægte forbindelse" ("genuine link"), som der ifølge 1982-konventionens artikel 91 skal være mellem flagstaten og fartøjet, men som ikke er blevet defineret deri.

Det første aftaleudkast, der blev forelagt på mødet i Fiskeri-komitéen den 15.-19. marts 1993, havde derfor titlen "Udkast til international aftale om flagning for fartøjer, der fisker på det åbne hav". Allerede ved denne lejlighed blev der set bort fra den løsningsmodel, der var koncentreret om staternes egen jurisdiktion, og der blev givet udtryk for forbehold med hensyn til, om der i aftaleudkastet skulle medtages en klausul vedrørende "flag/ægte forbindelse", da en sådan klausul ville kunne opfattes som en væsentlig hindring for en hurtig, universel godkendelse af den påtænkte aftale.

Det blev herefter muligt at nå frem til enighed i Rådets kompetente arbejdsgruppe mellem Kommissionen og medlemsstaterne om en alternativ tekst til den påtænkte aftale, som udgjorde den fælles holdning på området, og hvori der som følge af ovennævnte forehold i stedet blev lagt vægt på flagstatens ansvar og dermed på en ordning med tilladelser til at drive fiskeri på det åbne hav.

Denne alternative tekst har påvirket de fortsatte forhandlinger. Under drøftelserne i FAO-Rådet i juni 1993 blev "flagklausulen" da også i overensstemmelse med EF's anbefalinger efterhånden opgivet, idet debatten gik over til at dreje sig om en ordning, der er baseret på både tilladelser til at drive fiskeri på det åbne hav, som administreres af flagstaten, dvs. et traditionelt fiskeriforvaltningsinstrument, på gennemskueligheden af det omhandlede fiskeri og på et øget samarbejde mellem alle berørte parter.

Der blev opnået en konsensus om en tekst herom under de uformelle høringer, som FAO gennemførte uden for den samling, der fandt sted i juli 1993 i De Forenede Nationers internationale konference om fælles fiskebestande og stærkt vandrende arter, og derefter ved de endelige forhandlinger, der fandt sted i FAO-Rådet i november 1993. Den endelige tekst fik titlen "Aftale med henblik på en bedre overholdelse af de internationale berelses- og forvaltningsforanstaltninger, for så vidt angår fiskerfartøjer på åbent hav" [Agreement to promote compliance with international conservation and management measures by fishing vessels on the high seas"] (i det følgende benævnt: "aftalen"), og den blev formelt godkendt af FAO's 27. konference på samlingen den 24. november 1993.

5. Denne aftale bliver en integrerende del af den adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, som FAO ligeledes udarbejder i 1994.

6. I aftalen præciseres flagstaternes ansvar med hensyn til fiskerfartøjer, der har ret til at føre deres flag, og som driver fiskeri på det åbne hav. De kontraherende parter skal således træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse fiskerfartøjer ikke driver fiskeri i strid med internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Endvidere fastsætter aftalen, at der skal indføres en ordning med tilladelser til at drive fiskeri på det åbne hav, og de kontraherende parter skal foretage enhver nødvendig kontrol, inden de udsteder en sådan tilladelse til fiskerfartøjer, der har ret til at føre deres flag, samt i hele denne tilladelses gyldighedsperiode. Endelig skal der også være tilstrækkeligt strenge sanktioner for at sikre, at disse fiskerfartøjer overholder aftalens bestemmelser. For at styrke det internationale samarbejde om og gennemskueligheden af ovennæsnte fiskeri indfører aftalen et system for informationsudveksling mellem de kontraherende parter via FAO.

7. Den 5. marts 1993 fremsendte Kommissionen en henstilling (jf. dokument SEC(93)283 endelig udg.) til Rådet om tilladelse til Kommissionen til i henhold til EF-traktatens artikel 228 - at føre forhandlinger om udarbejdelsen af en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri (nærværende aftale er en integrerende del heraf).

Selv om denne henstilling er drøftet flere gange i Rådets kompetente arbejdsgruppe, har den ikke truffet nogen endelig beslutning. I mellemtiden er forhandlingerne om aftalen fortsat på formelt plan på grundlag af bestemmelserne vedrørende Fællesskabets deltagelse i FAO og på konkret plan på grundlag af førnævnte fælles holdning.

8. Aftalens hovedformål er at sikre effektiviteten i de internationale foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det åbne hav. I den forbindelse tager aftalen sigte på at præcisere flagstatens ansvar vedrørende fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som driver fiskeri på det åbne hav, og dermed på at regulere disse fartøjers fiskeri. Endvidere tager aftalen sigte på at styrke det internationale samarbejde om bevarelsen af fiskeressourcerne i det åbne hav og gennemskueligheden gennem en udveksling af oplysninger om højsøfiskeri.

Til dette formål råder Fællesskabet over en forskriftsmæssig enekompetence, der ifølge fast retspraksis ligeledes udstrækker sig til det åbne hav (jf. dom af 14. juli 1976 i de forenede sager 3, 4 og 6/76 "Kramer", Sml. 1976, s. 1279, dom af 25. juli 1991 i sag C-258/89 "Kommissionen/Spanien", Sml. 1991, I-3977, og senest dom af 24. november 1993 i sag C-405/92 "Mondiet" (endnu ikke offentliggjort), hvori Domstolen giver Fællesskabet samme forskriftsmæssige kompetence vedrørende det åbne hav, som det har ifølge international flagstatsret).

Heraf følger, at aftalen behandler områder, der henhører under EF's enekompetence på fiskeriområdet, således at kun EF skal tilslutte sig aftalen.

9. Resolution 15/93 fra FAO-Konferencen, der godkendte den endelige tekst i november 1993, opfordrer FAO's medlemmer til at tiltræde aftalen hurtigst muligt. Da EF tilslutter sig Cancún-konferencens resultater samt resultaterne fra UNCED, og det aktivt har støttet de mange initiativer, der er taget, bl.a. inden for rammerne af de regionale fiskeriorganisationer, det er medlem af, for at få indflydelse på "ikke-kontraherende parters" fiskeri, vil det være et alvorligt anslag mod EF's prestige og stilling i de forskellige internationale instanser, hvor der foregår meget vigtige fiskeriforhandlinger (FAO adfærdskodeksen, De Forenede Nationer - Konferencen om fælles bestande og stærkt vandrende arter), såfremt EF ikke hurtigst muligt tiltræder aftalen.

10. Kommissionen foreslår derfor Rådet, at det vedtager, at Det Europæiske Fællesskab tiltræder aftalen om, at højsøfiskerfartøjer overholder de internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og at Rådet hurtigt deponerer tiltrædelsesinstrumentet hos FAO's generaldirektør.

[redacted]

FORSLAG TIL
RÅDETS AFGØRELSE
af 1994
om EF's tiltrædelse af aftalen om fremme af
fiskerfartøjers overholdelse af internationale
bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav
(94/.../EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43, i forbindelse med artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt med et internationalt samarbejde for at sikre bevarelse og en rationel, ansvarlig og bæredygtig udnyttelse af de levende ressourcer i det åbne hav;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention, der forpligter alle medlemmer af det internationale samfund til at samarbejde om bevarelsen og forvaltningen af de levende ressourcer i det åbne hav;

på havfiskeriområdet har Fællesskabet beføjelse til at vedtage foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og forpligte sig over for tredjelande eller internationale organisationer, således som angivet i den kompetenceerklæring, som Fællesskabet fremlagde ved sin tiltrædelse af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation;

det skal forhindres, at flagning eller udflagning af fiskerfartøjer sker for at undgå at skulle overholde internationale foranstaltninger med henblik på baverelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav;

den enkelte flagstat skal derfor med anvendelse af passende og effektive midler, der samordnes på internationalt plan, påtage sig sit ansvar for at sikre, at de fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, overholder de internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger;

---

[1] EFT nr.

[redacted]

i dette øjemed har Fællesskabet deltaget i internationale forhandlinger, der har ført til, at De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation på sin 27. samling i november 1993 godkendte aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav;

denne aftale er en nyttig ramme for en udbygning af det internationale samarbejde for at sikre de internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltningers effektivitet;

denne aftale skal udgøre en integrerende del af den internationale adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, der kræves i Cancún-erklæringen fra maj 1992;

EF-fiskere driver højsøfiskeri og har derfor en interesse i at tiltræde nævnte aftale -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab tiltræder aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, der har beføjelse til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos generaldirektøren for De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, jf. aftalens artikel X, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1994

På Rådets vegne
Formand

[redacted]

AFTALE OM FREMME AF FISKERFARTØJERS OVERHOLDELSE AF INTERNATIONALE BEVARELSES- OG FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER PÅ DET ÅBNE HAV

PRÆAMBEL

PARTERNE I DENNE AFTALE,

SOM ANERKENDER, at alle stater har ret til at lade deres statsborgere drive fiskeri på det åbne hav efter de relevante folkeretlige regler som nedfældet i De Forenede Nationers havretskonvention,

SOM ENDVIDERE ANERKENDER, at de ifølge folkeretten som nedfældet i De Forenede Nationers havretskonvention har pligt til selv eller i samarbejde med andre stater over for deres respektive statsborgere at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige til bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav,

SOM ERKENDER alle staters ret til og interesse i at udvikle fiskeriet efter deres nationale politikker og behovet for at fremme samarbejdet med udviklingslandene, for at staterne bedre kan opfylde deres forpligtelser under denne aftale,

SOM MINDER OM, at Agenda 21, der blev vedtaget af De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling, opfordrer staterne til i overensstemmelse med folkeretten at træffe effektive foranstaltninger til at hindre, at deres borgere omflager fartøjer for at undgå at skulle overholde de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fiskeri på det åbne hav,

SOM ENDVIDERE MINDER OM, at Cancun-erklæringen, der blev vedtaget af den internationale konference om ansvarligt fiskeri, også opfordrer staterne til at træffe sådanne foranstaltninger,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ, at staterne ifølge Agenda 21 forpligter sig til at bevare de levende ressourcer i det åbne hav og sørge for at udnytte dem på en bæredygtig måde,

SOM OPFORDRER stater, der ikke deltager i globale, regionale eller subregionale fiskeriorganisationer eller -ordninger, til alt efter tilfældet enten at tilslutte sig dem eller til at søge forståelse med sådanne organisationer eller med parter i sådanne organisationer eller ordninger, således at de internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger kan blive overholdt,

SOM ER SIG BEVIDST, at hver enkelt stat har pligt til effektivt at udøve sin jurisdiktion og kontrol over fartøjer, der fører dens flag, herunder fiskerfartøjer og fartøjer, der deltager i omladning af fisk,

SOM ER VELVIDENDE OM, at flagning eller omflagning af fiskerfartøjer for at blive fri for at overholde internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for de levende ressourcer i havet og flagstaters manglende opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til fiskerfartøjer, der har ret til at føre deres flag, er med til at underminere de pågældende foranstaltningers effektivitet i alvorlig grad,

SOM ER KLAR OVER, at formålet med denne aftale kan opfyldes ved at specificere flagstaternes ansvar med hensyn til fiskerfartøjer, der har ret til at føre deres flag, og som driver fiskeri på det åbne hav, herunder flagstaternes tilladelse til sådant fiskeri, og ved at styrke det internationale samarbejde og øge gennemsigtigheden gennem udveksling af oplysninger om fiskeri på det åbne hav,

SOM NOTERER SIG, at denne aftale kommer til at udgøre en integrerende del af den internationale kodeks for ansvarligt fiskeri, som kræves i Cancun-erklæringen,

[redacted]

SOM ØNSKER at indgå en international aftale inden for De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, i det følgende benævnt FAO, jf. artikel XIV i FAO's statutter,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel I

DEFINITIONER

I denne aftale forstås ved:

a) fiskerfartøj: ethvert fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i havet, herunder moderskibe og alle andre fartøjer, der deltager direkte i sådant fiskeri

b) internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger: de foranstaltninger til bevarelse eller forvaltning af én eller flere arter af levende ressourcer i havet, der vedtages og anvendes i overensstemmelse med de relevante folkeretlige regler som nedfældet i De Forenede Nationers havretskonvention fra 1982. Sådanne foranstaltninger kan vedtages enten af globale, regionale eller subregionale fiskeriorganisationer, under iagttagelse af medlemmernes rettigheder og forpligtelser, eller ved traktater eller andre internationale aftaler.

c) længde:

   i) for fiskerfartøjer bygget efter den 18. juli 1982, 96% af den samlede længde på en vandlinje ved 85% af den laveste sidehøjde målt fra kølens overkant eller længden fra forstævnens forkant til rorstammens akse på den pågældende vandlinje, hvis sidstnævnte er størst. Ved skibe med styrlastighed skal den vandlinje, langs hvilken længden måles, være parallel med konstruktionsvandlinjen.

   ii) for fiskerfartøjer bygget før den 18. juli 1982, den registrerede længde som anført i de nationale skibsregistre eller andre fartøjsfortegnelser

d) fiskerfartøjsfortegnelse: en fortegnelse over fiskerfartøjer, der indeholder alle relevante data om de enkelte fiskerfartøjer. Fiskerfartøjsfortegnelsen kan enten være en særskilt fortegnelse eller være en del af en generel fartøjsfortegnelse.

e) regional organisation for økonomisk integration: en organisation til økonomisk integration, som de medlemsstater, den består af, har overdraget kompetence i spørgsmål, der er omfattet af denne aftale, herunder bemyndigelse til i de pågældende spørgsmål at træffe beslutninger, der er bindende for medlemsstaterne

f) fartøjer, der har ret til at føre en parts flag, og fartøjer, der har ret til at føre en stats flag: også fartøjer, der har ret til at sejle under en medlemsstats flag eller under flaget for en regional organisation for økonomisk integration.

Artikel II

ANVENDELSE

1. Denne aftale gælder for alle fiskerfartøjer, der anvendes til eller er beregnet til fiskeri på det åbne hav, jf. dog stk. 2 og 3 i denne artikel.

2. En part kan fritage fartøjer med en længde på under 24 m, der har ret til at føre dens flag, fra denne aftales anvendelse, medmindre parten skønner, at en sådan undtagelse ville underminere formålet med denne aftale, forudsat at sådanne undtagelser:

   a) ikke gives til fiskerfartøjer, der driver fiskeri i de fiskeriområder, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 , bortset fra fiskerfartøjer, der har ret til at føre en i det pågældende fiskeriområde beliggende kyststats flag

   b) ikke gælder for de forpligtelser, som en part har efter artikel III, stk. 1, eller artikel VI, stk. 7, i denne aftale.

3. I et fiskeriområde, hvor de tilgrænsende kyststater endnu ikke har indført eksklusive økonomiske zoner eller tilsvarende zoner under national fiskerijurisdiktion, kan sådanne kyststater, som er parter i denne aftale, enten direkte eller gennem de relevante fiskeriorganisationer indgå aftale om, for fiskerfartøjer at fastsætte en minimumslængde, under hvilken denne aftale ikke skal gælde for fiskerfartøjer, der fører en sådant kyststats flag, og som driver fiskeri udelukkende i et sådan fiskeriområde, jf. dog bestemmelserne i stk. 2.

Artikel III

FLAGSTATENS ANSVAR

1. a) Enhver part træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, ikke udøver aktiviteter, der kan underminere effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

   b) Hvis en part i medfør af artikel II, stk. 2, har undtaget fiskerfartøjer med en længde på under 24 m, der har ret til at føre dens flag, fra anvendelsen af andre bestemmelser i denne aftale, skal en sådan part alligevel træffe effektive foranstaltninger over for ethvert sådant fiskerfartøj, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Foranstaltningerne skal være af en sådan art, at det sikres, at fiskerfartøjerne ophører med at udøve aktiviteter, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. En part må ikke lade et fiskerfartøj, der har ret til at føre dens flag, drive fiskeri på det åbne hav, medmindre det har fået tilladelse til sådant fiskeri af partens myndigheder. Et fiskerfartøj, der har fået tilladelse til at drive sådant fiskeri, skal fiske på de i tilladelsen fastsatte vilkår.

3. En part må ikke tillade et fiskerfartøj, der har ret til at føre dens flag, at drive fiskeri på det åbne hav, medmindre parten er overbevist om, at den under hensyntagen til forbindelserne mellem parten og det pågældende fiskerfartøj er i stand til effektivt at udøve sit ansvar under denne aftale over for fiskerfartøjet.

4. Hvis et fiskerfartøj, som en part har givet tilladelse til at fiske på det åbne hav, ikke længere har ret til at føre den pågældende parts flag, anses tilladelsen til at fiske på det åbne hav for være trukket tilbage.

5. a) En part må ikke tillade et fiskerfartøj, der tidligere har været registreret på en anden parts område, og som har undermineret effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, at drive fiskeri på åbent hav, medmindre det godtgøres:

      i) at enhver suspension, som en anden part måtte have foretaget af en tilladelse til et sådant fiskerfartøj til at drive fiskeri på det åbne hav, er udløbet

ii) at ingen anden part har trukket en tilladelse til et sådant fiskerfartøj til at drive fiskeri på det åbne hav tilbage i løbet af de sidste tre år.

b) Bestemmelserne i litra a) gælder også for fiskerfartøjer, der tidligere har været registreret i en stat, der ikke er part i denne aftale, forudsat at den pågældende part har tilstrækkeligt kendskab til de omstændigheder, der lå til grund for suspensionen eller tilbagetrækningen af fiskerfartøjernes tilladelser til at drive fiskeri.

c) Bestemmelserne i litra a) og b) finder ikke anvendelse, hvis fiskerfartøjet senere har skiftet ejer, og den nye ejer på tilfredsstillende måde har godtgjort, at den tidligere ejer eller befragter ikke længere har finansielle eller andre retlige interesser i eller kontrol over fiskerfartøjet.

d) Uanset bestemmelserne i litra a) og b) kan en part give tilladelse til, at et fiskerfartøj, for hvilket nævnte litraer ellers finder anvendelse, alligevel anvendes til fiskeri på det åbne hav, hvis den pågældende part, efter at have taget alle relevante faktorer i betragtning, bl.a. omstændighederne omkring den anden parts eller stats tilbagetrækning af fiskeritilladelsen, har konkluderet, at det ikke vil underminere formålet og hensigten med denne aftale, hvis fartøjet får tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav.

6. Enhver part skal sørge for, at alle fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, og som parten har registreret i den fortegnelse, der skal føres ifølge artikel IV, er mærket således, at de er let identificerbare i overensstemmelse med almindeligt anerkendte standarder såsom FAO's standardspecifikationer for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer.

7. Enhver part skal sørge for, at alle fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, giver den de oplysninger om deres aktiviteter, der er nødvendige for, at den kan opfylde sine forpligtelser under denne aftale, herunder især oplysninger om, hvilket område fiskeriet foregår i, og deres fangster og landinger.

8. Enhver part skal over for fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, og som overtræder bestemmelserne i denne aftale, træffe håndhævelsesforanstaltninger og om nødvendigt fastsætte straffebestemmelser herom i den nationale lovgivning. Sanktionerne i forbindelse med sådanne overtrædelser skal være tilstrækkeligt strenge til effektivt at sikre, at bestemmelserne i denne aftale overholdes, og at overtrædere mister den gevinst, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Ved grove overtrædelser kan sådanne sanktioner bestå i, at tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav nægtes, eller at tilladelsen hertil suspenderes eller trækkes tilbage.

Artikel IV

FISKERFARTØJSFORTEGNELSER

Med henblik på anvendelsen af denne aftale skal enhver part føre en fortegnelse over de fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, og som har fået tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav, og træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle fiskerfartøjer registreres i fortegnelsen.

Artikel V

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

1. For at parterne kan opfylde deres forpligtelser ifølge artikel III, skal de på passende vis samarbejde om gennemførelsen af denne aftale og udveksle oplysninger, herunder bevismateriale, vedrørende fiskerfartøjers aktiviteter, således at flagstaten får hjælp til at identificere de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som rapporteres at have udøvet aktiviteter, der underminerer internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. Hvis et fiskerfartøj af egen fri vilje befinder sig i en anden parts havn end flagstatens, underretter førstnævnte part, hvis der er begrundet formodning om, at fartøjet har udøvet aktiviteter, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, straks flagstaten herom. Parterne kan vedtage ordninger, hvorefter havnestaterne iværksætter de undersøgelsesforanstaltninger, der skønnes nødvendige for at fastslå, om fiskerfartøjet faktisk er blevet anvendt i strid med bestemmelserne i denne aftale.

3. Parterne indfører, i det omfang, det er hensigtsmæssigt, samarbejdsordninger eller ordninger med gensidig bistand på globalt, regionalt eller subregionalt plan eller bilateralt for at fremme opfyldelsen af målsætningerne i denne aftale.

Artikel VI

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. Parterne skal gøre følgende oplysninger om hvert fiskerfartøj, der er registreret i den i artikel IV fastsatte fortegnelse, umiddelbart tilgængelige for FAO:

   a) fiskerfartøjets navn, registreringsnummer, tidligere navne (hvis bekendte) og hjemstedshavn

   b) eventuelt tidligere flag

   c) eventuelt internationalt radiokaldesignal

   d) ejerens eller ejernes navn og adresse

   e) byggetidspunkt og -sted

   f) fartøjstype

   g) længde.

2. Enhver part skal i videst muligt omfang stille følgende yderligere oplysninger om hvert fiskerfartøj, der er registreret i den i artikel IV fastsatte fortegnelse, til rådighed for FAO:

   a) eventuelle befragteres navn og adresse

   b) fangstmetode eller -metoder

   c) sidehøjde

   d) bredde

   e) bruttoregistertonnage

f) hovedmotorens eller -motorernes effekt.

3. Enhver part underretter straks FAO om enhver ændring i de oplysninger, der er anført i stk. 1 og 2 i denne artikel.

4. FAO rundsender med jævne mellemrum de i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel omhandlede oplysninger til alle parter og til de enkelte parter efter individuel anmodning. FAO stiller endvidere disse oplysninger til rådighed for enhver global, regional eller subregional fiskeriorganisation efter individuel anmodning, dog under iagttagelse af eventuelle restriktioner, som en involveret part måtte have indført for informationsspredning.

5. Enhver part underretter også straks FAO:

a) når et fiskerfartøj optages i fortegnelsen

b) når et fiskerfartøj slettes af fortegnelsen:

i) fordi fiskerfartøjets ejer eller befragter frivilligt opgiver sin fiskeritilladelse eller undlader at forny den

ii) fordi fiskerfartøjets fiskeritilladelse trækkes tilbage, jf. artikel III, stk. 8

iii) fordi fiskerfartøjet ikke længere har ret til at føre partens flag

iv) fordi fiskerfartøjet er blevet hugget op, er taget ud af drift eller er forlist

v) af andre årsager.

6. Ved underretning af FAO i henhold til stk. 5, litra b), angiver den pågældende part, hvilken af de i stk. 5, litra b), nævnte grunde der foreligger.

7. Enhver part underretter FAO om følgende:

a) enhver fritagelse den har givet efter artikel II, stk. 2, hvor mange og hvilken type fiskerfartøjer det drejer sig om, og hvilke geografiske områder de pågældende fiskerfartøjer driver fiskeri i

b) enhver aftale indgået i medfør af artikel II, stk. 3.

8. a) Enhver part giver straks FAO alle relevante oplysninger om aktiviteter, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelsesog forvaltningsforanstaltninger, og som udøves af fiskerfartøjer, der fører dens flag, herunder hvilket eller hvilke fiskerfartøjer det drejer sig om, og hvilke foranstaltninger den pågældende part har truffet over for sådanne aktiviteter. For meddelelser vedrørende de foranstaltninger, som en part har truffet, kan der i den nationale lovgivning være fastsat særlige bestemmelser om fortrolighed, herunder navnlig fortrolighed i forbindelse med foranstaltninger, der endnu ikke er endelige.

b) Enhver part, som har begrundet formodning om, at et fiskerfartøj, der ikke har ret til at føre dens flag, har udøvet virksomhed, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, underretter den pågældende flagstat og eventuelt også FAO herom. Førstnævnte part sender det komplette bevismateriale til flagstaten og eventuelt et resumé til FAO. FAO rundsender først sådanne oplysninger, efter at flagstaten har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til påstanden og bevismaterialet eller til at gøre indsigelser.

9. Enhver part giver FAO meddelelse om alle tilfælde, hvor parten uanset bestemmelserne i artikel III, stk. 5, litra a) eller b), har udstedt en tilladelse efter artikel III, stk. 5, litra d). Meddelelsen skal indeholde de relevante data til identifikation af fiskerfartøjet og ejeren eller befragteren samt i givet fald eventuelle andre oplysninger, der har været af betydning for partens beslutning.

10. FAO rundsender straks de i stk. 5, 6, 7, 8 og 9 i denne artikel omhandlede oplysninger til alle parter og til de enkelte parter efter individuel anmodning. FAO stiller også straks disse oplysninger til rådighed for enhver global, regional eller subregional fiskeriorganisation efter individuel anmodning, dog under iagttagelse af eventuelle restriktioner, som en involveret part måtte have indført for informationsspredning.

11. Parterne udveksler oplysninger om denne aftales gennemførelse, bl.a. gennem FAO og andre relevante globale, regionale og subregionale fiskeriorganisationer.

Artikel VII

SAMARBEJDE MED UDVIKLINGSLANDE

Parterne samarbejder på globalt, regionalt eller subregionalt plan eller bilateralt, eventuelt bistået af FAO og andre internationale eller regionale organisationer, med henblik på at yde bistand, herunder teknisk bistand, til de parter, der er udviklingslande, for at gøre det lettere for dem at opfylde deres forpligtelser ifølge denne aftale.

Artikel VIII

IKKE-PARTER

1. Parterne tilskynder enhver stat, der ikke er part i denne aftale, til at tiltræde aftalen, og opfordrer enhver ikke-part til at vedtage love og administrative bestemmelser, der er forenelige med denne aftale.

2. Parterne samarbejder på en måde, der er forenelig med denne aftale og med folkeretten med henblik på at sikre, at fiskerfartøjer, der har ret til at føre ikke-parters flag, ikke udøver aktiviteter, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3. Parterne udveksler oplysninger med hinanden, enten direkte eller gennem FAO, om aktiviteter, der underminerer effektiviteten af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og som udøves af fiskerfartøjer, der fører ikke-parters flag.

Artikel IX

BILÆGGELSE AF TVISTER

1. Enhver part kan søge samråd med en anden eller andre parter om enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af bestemmelserne i denne aftale for at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning så hurtigt som muligt.

2. Hvis en tvist ikke løses gennem sådant samråd inden for en rimelig tid, skal de pågældende parter hurtigst muligt aftale med hinanden at få tvisten løst enten ved forhandling, mægling, forlig eller voldgift, ad rettens vej eller ved andre fredelige midler efter eget valg.

3. Enhver sådan tvist, der ikke er blevet løst på denne måde, indbringes med parternes samtykke for Den Internationale Domstol, for Den Internationale Havretsdomstol efter ikrafttrædelsen af De Forenede Nationers Havretskonvention af 1982 eller for en voldgiftsdomstol. Hvis parterne ikke kan blive enige om at indbringe tvisten for Den Internationale Domstol, Den Internationale Havretsdomstol eller en voldgiftsdomstol, fortsætter de deres samråd og samarbejde med henblik på at bilægge tvisten efter folkerettens regler om bevarelse af de levende ressourcer i havet.

Artikel X

TILTRÆDELSE

1. Denne aftale kan tiltrædes af ethvert medlem eller associeret medlem af FAO og af enhver ikke-medlemsstat, der er medlem af De Forenede Nationer, et af De Forenede Nationers specialagenturer eller Det Internationale Atomenergiagentur.

2. Tiltrædelse af aftalen sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos FAO's generaldirektør, i det følgende benævnt generaldirektøren.

3. Generaldirektøren underretter alle parter, alle medlemmer og associerede medlemmer af FAO samt De Forenede Nationers generalsekretær om alle modtagne tiltrædelsesinstrumenter.

4. Når en regional organisation for økonomisk integration bliver part i denne aftale, skal en sådan organisation for økonomisk integration ifølge artikel II, stk. 7, i FAO's statutter i påkommende tilfælde give meddelelse om de ændringer eller præciseringer i den efter artikel II, stk. 5, i FAO's statutter fremsendte kompetenceerklæring, der er nødvendige i forbindelse med dens tiltrædelse af denne aftale. Enhver part i aftalen kan når som helst anmode en regional organisation for økonomisk integration, der er part i aftalen, om oplysninger om, hvem der i forholdet mellem organisationen og dens medlemsstater er ansvarlig for gennemførelsen af ethvert særligt aspekt af aftalen. Den regionale organisation for økonomisk integration skal give sådanne oplysninger inden for en rimelig tid.

Artikel XI

IKRAFTTRÆDEN

1. Denne aftale træder i kraft den dato, hvor generaldirektøren modtager det femogtyvende tiltrædelsesinstrument.

2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel betragtes et tiltrædelsesinstrument deponeret af en regional organisation for økonomisk integration ikke som et yderligere instrument i forhold til dem, en sådan organisations medlemsstater har deponeret.

Artikel XII

FORBEHOLD

Tiltrædelse af denne aftale kan gøres betinget af forbehold, der først får virkning, når alle parter i aftalen enstemmigt har godkendt dem. Generaldirektøren giver straks alle parter meddelelse om enhvert forbehold. Parter, der ikke har svaret senest tre måneder efter meddelelsesdatoen, anses for at have accepteret forbeholdet. Hvis forbeholdet ikke accepteres, bliver den stat eller den regionale organisation for økonomisk integration, der har taget det pågældende forbehold, ikke part i denne aftale.

Artikel XIII

ÆNDRINGER

1. Ethvert forslag fra en part til ændring af denne aftale meddeles generaldirektøren.

2. Enhver foreslået ændring af denne aftale, som en part meddeler generaldirektøren, behandles på en ordinær eller ekstraordinær konferencesamling med henblik på godkendelse, og hvis ændringen indebærer omfattende tekniske ændringer eller pålægger parterne yderligere forpligtelser, behandles den af et rådgivende ekspertudvalg, som FAO indkalder forud for konferencen.

3. Generaldirektøren giver alle parter meddelelse om enhver foreslået ændring, senest når dagsordenen for den konference, på hvis samling sagen behandles, udsendes.

4. Enhver foreslået ændring af denne aftale skal godkendes af konferencen og træder i kraft på tredivtedagen efter, at to tredjedele af parterne har godkendt den. Ændringer, der indebærer nye forpligtelser for parterne, træder dog kun i kraft for de enkelte part, hvis den pågældende part har tiltrådt ændringerne, og i så fald på tredivtedagen efter, at parten har tiltrådt dem. Enhver ændring anses for at indebære nye forpligtelser for parterne, medmindre konferencen ved godkendelsen af ændringen enstemmigt beslutter andet.

5. Tiltrædelsesinstrumenter for ændringer, der indebærer nye forpligtelser, deponeres hos generaldirektøren, som underretter alle parter om tiltrædelse og ikrafttræden af ændringer.

6. Med henblik på anvendelsen af denne artikel betragtes et tiltrædelsesinstrument deponeret af en regional organisation for økonomisk integration ikke som et yderligere instrument i forhold til dem, en sådan organisations medlemsstater har deponeret.

Artikel XIV

OPSIGELSE

Enhver part kan når som helst, dog tidligst to år efter datoen for aftalens ikrafttrædelse for den pågældende part, opsige denne aftale ved skriftlig meddelelse herom til generaldirektøren, som straks underretter alle parter og medlemmerne og de associerede medlemmer af FAO om en sådan opsigelse. Opsigelsen får virkning fra udgangen af det kalenderår, der følger efter det, i hvilket generaldirektøren har modtaget opsigelsen.

Artikel XV

DEPOSITARENS FORPLIGTELSER

Generaldirektøren er depositar for denne aftale. Depositaren:

a) sender bekræftede kopier af denne aftale til hvert medlem og associeret medlem af FAO og til de ikke-medlemsstater, der måtte blive part i denne aftale

b) sørger for, at denne aftale ved ikrafttrædelsen registreres på De Forenede Nationers sekretariat i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt

c) giver hvert medlem eller associeret medlem af FAO og enhver ikke-medlemsstat, der måtte blive part i denne aftale, meddelelse om:

i) de deponerede tiltrædelsesinstrumenter, jf. artikel X

ii) denne aftales ikrafttrædelsesdato, jf. artikel XI

iii) forslag til og ikrafttrædelsestidspunkt for ændringer til denne aftale, jf. artikel XIII

iv) opsigelser af denne aftale, jf. artikel XIV.

Artikel XVI

AUTENTISKE TEKSTER

Teksten til denne aftale på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk og spansk har samme gyldighed.

ISSN 0254-1459

KOM(94) 331 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **11 03**

Katalognummer : CB-CO-94-346-DA-C

ISBN 92-77-71874-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg